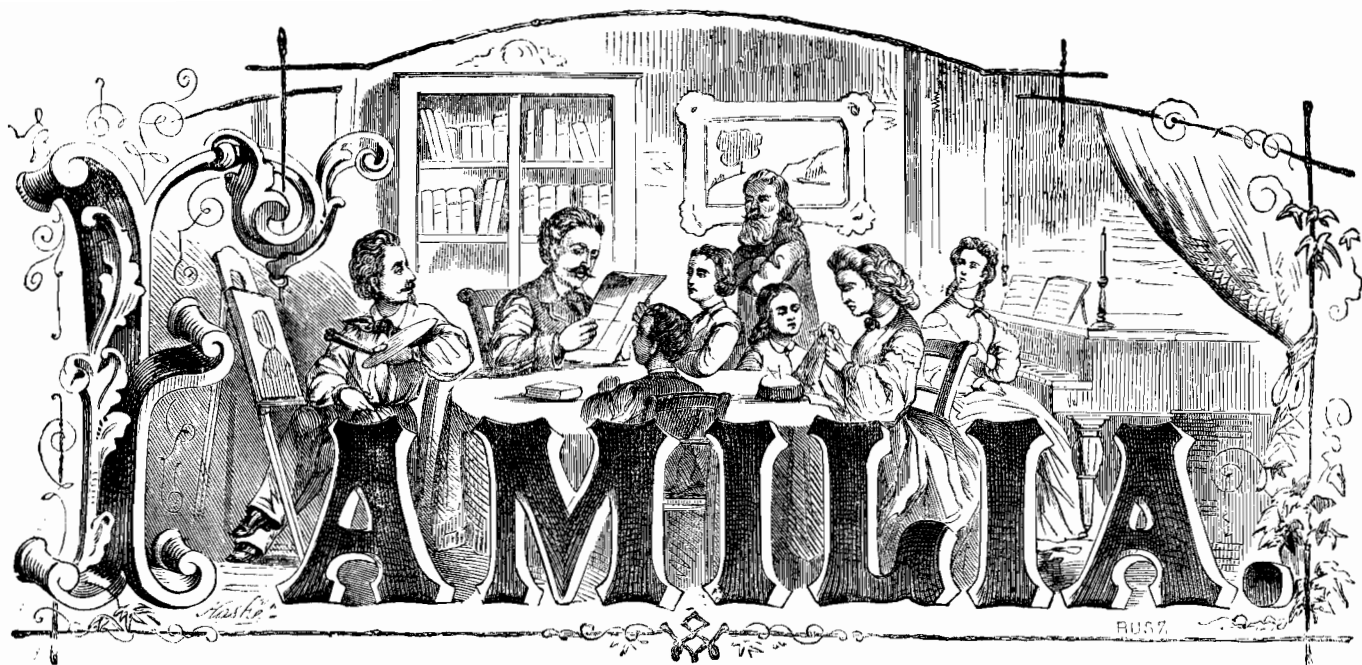

Foia enciclopedica si beletristica cu ilustratiuni.

PEST'A

Domineca
8/20
decemvre.

Va esi in fia-care domineca
Pretulu pentru Austria
pe jul. - dec. 4 fl. —
Pentru Romania
pe jul. - dec. unu galbenu.

Nr.
43.

Cancelari'a redactiunei
Strat'a lui Leopoldu Nr. 4.
unde sunt a se adresa manuscriptele si banii
de prenumeratiune.

Anulu
IV.
1868.

Cine au fostu Dacii?

(O lectura, tienuta in salonulu Ateneului Romanu.)

(Urmare.)

Geografulu Pomponiu Mela, care traiá inainte de Traianu, pe candu imperiulu dacicu se aflá in tóta flórea sa, descriindu obiceile tuturoru popóreloru, observa cu mirare numai despre daci: Lugentur puer peria, natiue deflentur; funera contra festa sunt, et, veluti sacra, cantu lusuque celebrantur, adeca: „ei plangu de jale la nascerea copíloru, pe candu din contra petrecu inmormentárele ca nesce serbátori cu cantece si jocuri de veselie.“ Moralistulu Valeriu Masimu, care traiá éra-si inainte de Traianu, descrie si elu aceste curióse obiceiie, dîcandu cu admiratiune, cá numai poporulu dacicu a ghicitu adeverat'a sórte a omului: „Verum conditionis nostrae habitum pervidit,“ si numesce acésta: „*animosa sapientia*“, adeca filosofia inímósa séu barbatéscá. Plansu la nascere, bucuría la inmormintare, a fostu ceva caracteristicu, propriu, individualu alu daciloru. De si aceste obiceiie derivau, ca si regimulu teocraticu, din principiile metafisicei indo-persiane, totusi nici indianii nici persii n' au esítu din premisse pentru a ajunge la atare consecintia, fórté logica, dar contraria naturei celei slabe a omului.

Numai dacii aveau destula putere de caracteru pentru a nu se bucurá de copíi, pentru a nu se mahní de morti. Ei bine, domniloru! din tóte popórele, afara de daci, aceste obiceiie noi le gasimu numai la litvani; si ceea ce e si mai remarcabilu, le gasimu pana si cu detaliele ceremonialului dacicu, precum, buna óra, neamurile si amicii, atátu la daci cum si la litvani, rogau pe murindulu de a felicitá din parte-le in ceea lume pe cunnoscutii cei reposati inainte; éru dupa ce bolnavulu si-dede sufletulu, toti sagetau, zanganiau cu sabiele, amenintiau cu armele, pentru a departá spiritele cele rele. . . . Acést'a institutiune atátu de originala, ar fi chiaru ea singura de ajunsu pentru a probá identitatea daciloru si a litvaniloru.

Dupa ce amu datu, domniloru, vr'o câte-va probe directe, comparandu pe litvani cu dacii, sê-mi permiteti a ve oferí acuma dóue-trei probe indirecte, comparandu pe litvani cu romanii si incercandu-me a estrage la lumina ceea ce este litvanu in natiunalitatea nóstra.

Strabunii nostri, romanii, au fostu natiunea cea mai putînu poetica de pe fati'a pamen-

loru — aurulu din Californi'a, si li-a sfatuitu, ca sê nu se puna inca pe mare, ci sê mai caletorêscă pucinu pe uscatu, astfelu i-va insoci si elu. cu atât mai vertosu, câ-ci dorește a-si vedé rudeniile din Californi'a. In diu'a urmatoriă se suira pe carulu feratu; copîii nu vorbiau, decâtu totu despre Californi'a si numai atunci s'au vediutu insielati, candu au sositu la Berlinu, unde-i acceptau parintii lor. Este de insemnatu, câ acesti prunci au mersu pe picióre pana la Hamburg, unde abié au sositu in restempu de trei septemani. Nici unulu n'avea nici unu cruceriu, câ-ci toti si-au spesitu banii pe cale

△ (*Mare nenorocire*) s'a intemplat in Fritzlar. Beseric'a fu atacata cumplitu prin unu orcanu grosavu, inse daunele cauate nu s'au consideratu de ajunsu. La 6 l. c. (chiaru dominic'a), candu eră poporul adunatu in beserica, o parte a turnului se ruina cu totulu, sdrobindu totodata si acoperisiulu acelei-a. Spaim'a si infricosiarea se pôte cugetá. Fie-cine s'a silitu se iésa afara. Mai multi barbati si femei devenira morti. O faima ni spune, câ numerulu celor morti se urca la siesespredece, éra alt'a dice, câ dóue dieci si dóue de persóne si-aflara mórtea aici, fara ca sê se faca amintire despre cei raniti. Fritzlar (care este in principatulu de Hessen) se afla asta-di in doliu dorerosu. Cetatienii au aretatu condolintia mare facia cu cei morti; dorerea locuitorilor se marea prin vaeraturele ranitorilor. Esemplu pentru tóte comunele si cetátile, care au beserice vechi si negrigite.

△ (*In Compiègne*), unde famili'a domnitória a Franciei a petrecutu tómn'a pana catra mediloculu lunei curinte, avù locu o intemulare prea comica. Acuma de curundu descalecá unu caletoriu in o ospetaria de acolo. Mr. Suen, posesorele ospetariei, carele este renumitu pentru câ are placere a face multa politica, a cugetatu, câ caletoriulu mentiuat este principele Napoleonu. Chiaru pe tempulu acel'a se vorbiá in Compiègne, câ principele a venit acolo, ca sê cêra sfatulu imperatului in atare cauza momentósa; inse se vorbiá totodata si aceea, câ principele s'a rentorsu la Paris inca in aceea-si di. Pe langa tóte aceste, dlu Suen eră convinsu, câ principele Napoleonu nu s'a rentorsu in Paris, ci este in cuartiratu la dinsulu. Deci i-oferi celu mai splendidu salonu alu seu, in care caletoriulu petrecu o nópte princiară. Deminét'i'a, candu óspele voi se platésca ospetariulu, acest'a díse, câ nu detoresce nemica. Óspele se departá, lasandu pe mésa 8 franci. Dlu Suen dupa aceea povestea la frundia si la érba, câ principele Napoleonu a petrecutu incognito o nópte in ospetari'a lui, si numai mai tardfu a cetitu in diurnalele de Paris, câ principele in sér'a aceea a fostu in teatrulu de apera din Paris. Óspele lui Suen semená pucintelu cu principele si de aci a urmatu tóta confusiunea.

△ (*Charlotta imperatés'a de Mesicu*). Simptómele de deliriu la imperatés'a de Mesicu abié se mai potu observá. Numai candu si candu mai are câte o nópte fara somnu. Scrie epistole incontinuu, ba in tempii mai din urma si-a esprimat vointi'a, câ va scrie istori'a reinfintiarei imperiului mesicanu. Aréta o placere nemarginita catra pictura si apoi éra catra forte-pianu. Langa aceste petrece cele mai multe óre ale vietiei sale.

Găcitura de semne.

De Luisa Murgu.

$$\begin{aligned} 3+\$4 \triangle 2,1,2 \square 4,4' \triangle 1, \\ \#5,4 \#4 * \square 2 \#3 \#2 = 135 \\ \square 1 + \#5 * 5 + 3\$3'1 * 5 = 3+4' \triangle 1 \\ ,2 \triangle 1,31 \#2 ,2 \triangle \$2 , * 135, \\ \triangle 3 \square 5 ? * 1 + \#1 \triangle 1 * 5 = 3+1, \\ \triangle \square 1,1\$1 \#3 + +4,5 3 + +4,5, \\ = 2 , , 3 = ? * 1 = 3 + 4 ; 1 \#3 + 1, \\ 3 + \$2 ! * 4,3 \square 5 \#5 * \square 2 - \#4,5. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} 3 + , , 2:35,5 - = 3 ! * 43 \square 2 * 2 \\ \square 5 \square 4 * 4,3 \triangle 2 \#2 \triangle = 32, \#15, - \\ \$1 + \#13,3 \triangle 3 .34,2 * 2 \\ = 33 ? 5 \square) 2 \$2 , 2 \triangle 1 \$315; \\ 2', 3 + \#2', \$1 - = 3 5 ! 2 \$3 \$31, \\ ! * 4', 2 : 3 + : 1 \triangle 32' + \$2 ! * 4,3, \\ \$4 \square = 13 ? 5 + 1 \#2 * 7 * 3 \$31, \\ \square 1 \#2 \#4,5 * 5 2'3 \triangle 2' = 4,3. \\ = 43 \triangle 2 \$4 = 1. \end{aligned}$$

Deslegarea gaciturei de Siacu din nr 40:

Romania ne ferice,
Ce atâta a patimutu
Candu a tale grele sbice
O batea ne contenitu,

O protege cu amóre
Aperandu poporul teu
Sê lucésca santulu sóre,
Si ne scapa de celu reu !

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele : Elisabet'a Muresianu nascuta O. teanu, Marf'a Selagianu nasc. Petricu; Laur'a Ionescu, Corneli'a Cadariu, Hersili'a Magdu, Amali'a Chioreanu, Amali'a Cocu (dimpreuna cu cea din nrulu 39) si de la domnii : Franciscu Longinu, Vasiliu Popu, Georgiu Muresianu si Mihaiu Oncea.

POSTA REDACTIUNEI.

Tabloulu natiunálu s'a espedatu la toti stim. nostri prenumeranti, deci toti aceia carii nu l'au primitu, sunt rogati a reclamá.

Panteonulu Romanu va fi gata inca in lun'a ast'a. Acuma se tiparescu ultimele cóle.

Somesianu. Apoi sê mai acceptámu inca unu — secolu novel'a promisa ?

Dlui J. C. Fundescu. Multiamimu pentru cele promise si deja tramise. Promptitudinea ne-a deobligatu multu. Salutare !

Dlui C. in C. de josu. Tabloulu primitu, intrebuintiédia-lu dupa placu.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu : IOSIFU VULCANU.

S'a tiparitu in Pest'a 1868. prin Alesandru Kocsi. Piat'i'a de pesci Nr. 9.

La nrulu presinte alaturámu cól'a de prenumeratiune la ambele nóstre foi.